

have opfundet den, skal jeg imidlertid ikke gjøre den mindste Indsigelse derimod; i saa Tilfælde have de store Ränder mødt hinanden saaledes, at hvad der her er opfundet, er faldet sammen med, hvad der tidligere er opfundet paa andre Steder; men det være nu, som det være vil, Bevillingsparagraffen er en mindre fuldstændig Gjengivelse af, hvad der længe har været brugt i de Lande, hvis Mønter vi i Sager af den Natur i det Hele og med Rette følge, fordi de have haft en længere Tid til at gjøre deres Erfaringer; ogsaa der er man først efter en Række Forsøg kommen til det, der ansees for det Hensigtsmæssigste og Bedste; ogsaa i disse Lande er man ikke paa eengang kommen til dette Gode; det er først lykkedes dem efter mange Besværligheder. I disse Lande er Forholdet for Dieblisset ordnet paa den Maade, at der til enhver Lov, som kræver Udgift af Statskassen, gives een Paragraph eller flere Paragrapher, der anviser, hvor stor en Sum der maa benyttes til denne Lovs Udførelse — det forfattes siden Aar for Aar — dernæst paa hvilken Conto den skal opføres, og endelig paa hvilken Finantslov der skal anvises Midler til at kunne dække den med. For at gjøre dette klart skal jeg tage mig den Frihed at oplæse saadanne Paragrapher af et Par Love. Dengang Decemberulighederne havde været i Frankrig i 1850, blev det nødvendigt at gjøre endeel Arrestationer, Fængslinger, som gik ud over det sædvanlige Tal af Fængslinger, saaledes at de Midler, som ellers vare tilstrækkelige til at bekoste Fængernes Underhold og afholde andre Udgifter, som fulgte med, ikke vare tilstrækkelige. Der udkom da en Lov angaaende denne Sag, og deri blev optaget en Paragraph, som siger: „For Indenrigsministeren anvises for Finantsaaret 1851, Conto: overordentlige Udgifter, 250,000 Francs for dermed at dække Udgifter, hidrørende fra Fængslinger, foretagne som Følge af Decemberbegivenhederne“. § 2: „Udgiften vil blive dækket ved de Midler, som Finantsloven nærmere fastsætter“. Altsaa i selve Loven er der først givet en Anviisning, hvor store Midler der tør benyttes til denne Sag og paa hvilken Conto de skulle opføres, og dernæst er der sagt, at der paa Finantsloven, hertilgjørende skal optages en Indtægtspost,

som er istand til at dække denne. Det skete, fordi det var tidligt paa Aaret, at Loven udkom, og fordi Finantsloven senere laa for til Behandling. Aaret efter skulde der omstøbes Mønter — jeg tager Exempler fra forskjellige Arter Love, for at man kan see, hvorledes det hænger sammen — i Loven derom, som bestaaer af flere Paragrapher, fastsættes det først, hvorledes Møntinddelingen skal være, og hvad der i det Hele skal foregaae, og dernæst siger § 7 — det er Paragraphens Lovnummer: — „En Sum af 7,500,000 Francs skal anvendes til alle nødvendige Udgifter, som denne Lov medfører.“ § 8 siger: „Til Dækning af denne Udgift aabnes en særlig Indtægtsconto for Finantsministeren“ — thi det var Finantsministeren, som var ansvarlig for den Lovs Udførelse; i det andet Tilfælde, jeg anførte, blev Bevillingen givet for Indenrigsministeren, thi der vedrørte Loven ham — „for Finantsaaret 1852“. § 9 siger: „Midlerne hertil skulle nærmere fastsættes ved Finantsloven for 1852“. Det er altsammen fortløbende Paragrapher i selve Loven. Man skal nu ikke kunne bebrejde mig, at jeg gjør disse Udtalelser her og ikke har gjort tilsvarende i Fællesudvalget. Jeg har i Fællesudvalget forelagt en Paragraph, affattet overensstemmende med dette System, men man foretrak det andet; naar der er gaaet nogle Aar, sag er jeg overbevist om, at det, jeg foreslog, vil blive foretrukket, men man maa jo bevæge sig i Verden, efter som Menneskene ere. Man kan ikke hver Dag handle eens. Træffer jeg paa en Mand, som troer sig Borherre, og jeg dog skal leve med ham, saa lader jeg, som jeg troer ligesom han, og saa venter jeg, til jeg træffer hans flogte Diebliske og omgaaes da med ham saa godt, jeg kan.

Ordføreren: Jeg skal dog paa Udvalgets Vegne gjøre opmærksom paa, at den ærede sidste Talevisnok har dømt noget vel stærkt om Udvalget. Dette siger jo selv i sin Indstilling, at det „maa erkjende, at denne Form er ufuldkommen, idet man ikke i den foreslaaede Paragraph kan opføre de Summer, som de vedkommende Loves Udførelse udfordrer, men man troer dog, at Paragraphen under de nuværende Forhold vil finde begge Things Billigelse